

Publicerad 2007-09-21 15:09 av huvudstupa

nästintill ljudlös.

när solen lyser på skolgården och de gula paviljongerna
och gör så att man bländas av precis allt

och du kraschar rakt in i en lyktstolpe som du
aldrig lagt märke till förut

och du får
åka till sjukhuset och sy
några stygn

klandra
bara mig.
lägg skulden på mig.
och ingen annan.

och om tyngdlagen funkar
behöver du aldrig se mig mer.

behöver aldrig äcklas av mig mer.

efter några år
rinner det över.

man bearbetar
glömmer lite
skapar plats att fylla.

men det rinner över.

för man glömmer
aldrig.

tyngdlagen funkar (till er glädje)
och jag faller.

nu ligger jag
under era barfota fötter
och allvarligt talat.
äckligare fötter har aldrig förr skådots.
har ni odlat fotsvamp och
fotvårtor
enbart för min skull?

så omtänksamt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren huvudstupa med Poeter.se id #18753 innehar upphovsrätten